

ಯಾಕಿಷ್ಟು?

ನನ್ನ ಪಳು ವರ್ಷದ ಮಾರ್ಗಳ ಪ್ರತಿದಿನ ರಾತ್ರಿ 10 ಗಂಟೆಯಾದರೂ ಮಲಗಲು ತಕರಾಯ ಮಾಡುತ್ತಾಲೆ. ಆದಿನ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿ ದಣದಿದ್ದ ನನಗೆ ಬೇಗ ಮಲಗಬೇಕಿತ್ತು. ಬೆಳಗ್ಗೆ ಬೇಗ ಎಳಬೇಕ್ಕಿರಿಂದ ಮಲಗಲು ತಕರಾಯ ತೆಗೆಯುವ ಮಾರ್ಗ ಬಗ್ಗೆ ಕೋಪ ಬಂಡಿತ್ತು.

ಒಂದಪ್ಪು ಬೈದು ಮಲಗುವಂತೆ ತಾಕಿತು ಮಾಡಿದೆ.

ವಾಚಾಳಿ ಮಾರ್ಗ ಕೋಪ ಬಂದ ಅಮೃನನ್ನು ರಮಿಸುವ ಆಟ ಶುರು ಮಾಡಿದ್ದು. ರಮಿನ ಲ್ಯಾಟ್ ಆರಸಿದ್ದಿರಿಂದ ನನ್ನ ಮುಖದ ಮೇಲ್ಲಿಲ್ಲ ಕೈಯಾಡಿಸಿ, 'ಅಮೃ, ನಿನ್ನ ಮೂಗನ್ನು ಕಂಡರೆ ನನಗೆ ತುಂಬಾ ಇಷ್ಟ' ಎಂದಳು. 'ಹೀಡಾ? ಆದರೆ ಯಾಕೆ ಅಂತ ಹೇಳಬೇಕು' ಅಂದೆ. ನನ್ನ ದಪ್ಪ ಮೂರಿನ ಬಗ್ಗೆ ನನಗೇ ಮೆಚ್ಚುಗೆಯಿಲ್ಲ. ಅವಳ ಬಾಯಿಯಿಂದ ಏನು ಬರುತ್ತದೆ ಎನ್ನುವ ತಕೆ ನನಗೆ.

ಇದನ್ನು ನಿರೀಕ್ಷಿಸಿದ ಅವಳ ಅರ್ಕೆಣ ಮೌನವಾಗಿ ಮರುಕ್ಕಣ ಕೈಯನ್ನು ನನ್ನ ಹುಬ್ಬಿನ ಮೇಲ್ಲಿಟ್ಟು 'ನಿನ್ನ ಹುಬ್ಬ ಎಂದರೆ ನನಗೆ ನಿನ್ನ ಮುಗಿಗಿಂತಲೂ ಇಷ್ಟ' ಎಂದಳು. 'ಹಾಗಾದರೆ ಅಡ್ಡಾಕೆ ಅಂತಲೂದರೂ ಹೇಳು' ಎಂದೆ. 'ಯಾಕಿಷ್ಟು ನಿನ್ನ ಹುಬ್ಬಿನಲ್ಲಿ ನಿನ್ನ ಮುಗಿಗಿತ ಹೆಚ್ಚು ಕೂಡಲಿದೆ...' ಅಂದಳು. ಅವಳಿಂದ ಈ ಉತ್ತರ ನಿರೀಕ್ಷಿಸಿರಲ್ಲ. ಈ ಬಾರಿ ಬಾಯಿ ಮೆಚ್ಚಿ ಮಲಗುವ ಸರದಿ ನನ್ನ ದಾಯಿತು.

ಪೇಮಲತಾ ಬಿ.

ಸುವಾಸನೆ

ಅಂದು ಬೆಳಿಗೆ ನನ್ನ ಸ್ನೇಹಿತ ತನ್ನ ಸ್ನೇಹಿತನೊಳನೆ ಆಫೀಸಿಗೆ ಬಂದ. ಅವನ ಜೊತೆದ್ದು ಹೇಸೆಬರನ್ನು ನಾನು ತುಳುಹಲದಿಂದ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದೆ. ನನ್ನ ಸ್ನೇಹಿತ ಅವರು ದೇಹಲಿಯಿಂದ ಬಂದಿದ್ದಾರೆಂದು, ಬೆಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿ ಹೊನ ವ್ಯಾಪಾರ ಶುರು ಮಾಡುವ ಯೋಜನೆ ಹೊಂದಿದ್ದಾರೆಂದೂ ಹೇಳಿದೆ.

ನಾನು ಆತನ ಕೈಲುಹಿಡೆ. ಆತ ತನ್ನ ಪರಿಚಯ ಚಿಟ್ಟಿಯನ್ನು (ವಿಸಿಗಿಂಗ್ ಕಾಡ್‌) ನನಗೆ ಕೊಟ್ಟು.

ಅದರಿಂದ ಹೊರಡುತ್ತಿದ್ದ ಸುವಾಸನೆಯನ್ನು ಆಫ್ರಾಣಿಸಿ 'ಆಹ್, ಗಂಧ' ಎಂದು ಅದನ್ನು ಮೇಜಿನ ಮೇಲ್ಲಿಟ್ಟು. ಆಗ ಅದೆಚ್ಚೆ ಆತನ ಮುಖದಲ್ಲಿ ಮುಜುಗುರದ ಭಾವನೆ ಕಂಡು ನನಗೆ ಕೆವಿಸಿಯಾಯಿತು. ಇದನ್ನು ನಿರೀಕ್ಷಿತ ನನ್ನ ಸ್ನೇಹಿತ ನಷ್ಟು ಹೇಳಿದೆ: 'ಓಹ್, ಈಗ ಅಥವಾಯಿತು ಅವರ ಭಾವೇಯಲ್ಲಿ ಗಂಧ ಎಂದರೆ ಕೊಳಕು, ಹೊಸಲು ಎಂದಧ್ರ. ನೀನು ಗಂಧ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಕ್ಕೆ ಆತ ಬೆಂಸರಿಸಿಹೊಂಡೆ.'

ಶ್ರೀನಾಥ್ ಕೊನೇಟೆ

ಜುಲೈ, 2017

ದ್ವಾರಾ

73

ಚಿತ್ರಗಳು: ಗಣೇಶ ಆಚಾರ್ಯ